

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 8. listopada 1896.

Treść: (№ 201—203.) 201. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Łupkowa do Cisny. — 202. Obwieszczenie o ustanowieniu w Mödlingu w Dolnej Austrii starostwa z jednoczesnem przyłączeniem okręgów sądowych aspanskiego i kirchschlaskiego do okręgu urzędowego starostwa wiener-neustadzkiego. — 203. Rozporządzenie, tyczące się wprowadzania winogron stołowych w beczkach.

201.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 30. października 1896,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Łupkowa do Cisny.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, nadało Hermanowi Lindenwald Czechowi właścicielowi dóbr ziemskich w Kozach w związku z Stanisławem Kluckim c. i k. majorem odstawnym i właścicielem dóbr ziemskich w Kozach, na ich prośbę, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą pary od stosownego punktu linii kolei państwa przemysko-łupkowskiej pomiędzy Łupkowem a Komańczą do Cisny pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się do-brodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnienia od podatku zarobko-

wego i dochodowego, od opłacania należności stę-powych od kuponów, jakoteż od wszelkiego no-wego podatku państwa, któryby w przyszłości mocą ustaw został na ich miejsce zaprowadzony, usta-nawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzeczoney.

§. 2.

Koncesyonariusze obowiązani są rozpocząć niezwłocznie budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej od-dać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonariusze kaucyę w sumie trzy tysiące (3000)złotych a to w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowią-zania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej na-daje się koncesyonariuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowią-zujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która winiść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędných, które tylko na walutę austryacką muszą opiekować, w celu wybudowania przedłużenia do Kalnicy lub w celu spłacenia części kapitału zakładowego prawo pierwszeństwa posiadającej, może nastąpić w myśl ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, jedynie na podstawie osobnego zezwolenia Rządu.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcy zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po 4 od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych.

Nadto koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i służy jacy jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z punktem podróznym bezpłatnie.

§. 9.

Koncesyonaryusze obowiązani są przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego mogą koncesyonaryusze żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyczące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służy zakładu kolejowego.

§. 10.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesji przed upływem przewidzianego czasu, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 11.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 12.

Ruch kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywało państwo na rachunek koncesyonaryuszów.

Warunki tego utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 14.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesją jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Guttenberg r. w.

202.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. listopada 1896,

o ustanowieniu w Mödlingu w Dolnej Austrii starostwa z jednoczesnym przyłączeniem okręgów sądowych aspanskiego i kirchschlaskiego do okręgu urzędowego starostwa wiener-neustadzkiego.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 28. września 1895 raczył najmiłościwiej zezwolić, żeby z częściową zmianą podziału administracyjnego arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy, ogłoszonego rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101), ustanowione zostało starostwo w Mödlingu.

W skutek tego Najwyższego postanowienia wydają się na zasadzie §. 10go ustawy z dnia 19. maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 44) następujące zarządzenia w przedmiocie terytoryalnego rozgraniczenia powiatów politycznych badeńskiego, mödlińskiego, neunkircheńskiego i wiener-neustadzkiego:

Okrąg urzędowy starostwa mödlińskiego obejmować ma okręgi sądowe mödliński i ebreichsdorfski, które zostaną oddzielone od teraźniejszych powiatów politycznych badeńskiego i wiener-neustadzkiego.

Powiat polityczny badeński będzie obejmował okręgi sądowe badeński i pottensteński a powiat polityczny neunkircheński okręgi sądowe gloggnicki i neunkircheński.

Okręgi sądowe aspanski i kirchschlaski zostaną oddzielone od okręgu urzędowego starostwa neunkircheńskiego i przyłączone będą do okręgu starostwa wiener-neustadzkiego, który przeto na przyszłość będzie obejmował okręgi sądowe aspanski, guttensteński, kirchschlaski i wiener-neustadzki.

Starostwo mödlińskie rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1. stycznia 1897, od którego to terminu wejdą także w wykonanie rzeczony zmiany w rozgraniczeniu terytoryalnym powiatów politycznych badeńskiego, neunkircheńskiego i wiener-neustadzkiego.

Badeni r. w.

203.**Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 8. listopada 1896,****tyczące się wprowadzania winogron stołowych w beczkach.**

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim postanowienia, tyczące się postępowania z winogronami stołowymi, zawarte pod liczbą bieżącą 3 Załączki do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), wydanego na

zasadzie umowy międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 105 z r. 1882) i ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61), zmieniają się w ten sposób, że winogrona stołowe można na przyszłość wprowadzać także w beczkach jakiegokolwiek wielkości, z zastrzeżeniem, żeby beczki te nie zawierały ani winorośli, ani liści winogrodowych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym komory otrzymają o niem wiadomość.

Badeni r. w.**Ledebur r. w.****Biliński r. w.****Glanz r. w.**